

Kesäelämyksiä

Alkukesä on mennä kituuttanut taas kerran samalla tavalla kuin märkä palaa. On ollut kylmää ja vettä satanut, joskin lumentulossa on ollut pieniä katkoksia.

Ei siis ihme, että Suomeen ei oikein tahdota saada ulkomaisia turisteja, puhumattakaan pysyvämistä asukkaista. Äskeisen tutkimuksen mukaan Suomi ei kiinnosta esimerkiksi yritysjohtajia, vaan he menevät mieluummin sinne missä ilmat ovat otollisemmat ja missä heidän yrityksensä sijaitsevat. Turismissa on sama juttu. Nekin jotka ovat tänne joskus tulleet, esimerkiksi suomalaiset, pyrkivät pois etelän lämpöön.

Varmaan tällekin asialle pitäisi tehdä jotakin. Säille emme kovin hirveästi mahda, mutta voimmehan edes yrittää. Suomessa kannattanee esimerkiksi polttaa fossiilisia polttoaineita niin paljon kuin ennättää. Siitä on kahdenlaista hyötyä: toisaalta fossiilien polttelu lämmittää nuotion ääressä, toisaalta siitä syntyvät hiilidioksidi ja muut kaasut jouduttavat kasvihuoneilmiötä niin että ehkä jo parin vuoden päästä täällä on nykyistä lämpimämpää.

Voimme käyttää eksoottista ilmastoamme hyödyksi tällaisenaankin. Ulkomaalaisillehan kelpaa elämäkseen mikä tahansa mikä poikkeaa heidän omasta kuumankosteasta ja urbaanista elinympäristöstään. He ovat ihan päkätissään nähdessään revontulet tai eksyessään tiettömään korpeen josta pelastushelikopteri käy heidät sitten poimimassa. Siitä molotuksesta ei tahdo loppua tulla, kun he rupeavat ihastelemaan suomalaisen erämaan rikkumatonta hiljaisuutta. Miksei siis tällaiselle porukalle voitaisi myydä isolla rahalla myös kylmyyttä, kosteutta ja vilunväristyksiä: "Oletko koskaan herännyt hampaattesi kalinaan?" Matkaohjeena heille voi vihjaista, että paras selviytymiskeino suomalaisessa ilmastossa on niin sanottu kerrospukeutuminen: alle kunnon laamapaita, sitten kerros seteleitä, sitten villatikkuri, jälleen kerros seteleitä ja päällimmäiseksi tuulipuku.

Muutenkin extreme-matkailun mahdollisuudet ovat suuresti hyödyntämättä. Jossakin Espanjan Pamplonassa joka vuosi kymmenettuhannet ihmiset juoksevat härkiä pakoon pitkin kaupungin katuja. Meillä voisi vallan hyvin korvata härjät susilla ja karhuilla, jotka ajaisivat turisteja edellään pitkin paliskuntia. Joku joutuisi aina syödyksi, jotta jännitys säilyisi.

Heikkohermoisempia varten voidaan järjestää sääskisafareita, jotka huipentuvat siihen, että turisti voidellaan ohuesti hunajalla ja sidotaan yöksi lähimpään kelohonkaan.

Juuri nyt ajankohtainen on extreme-turismin kovin koitos, suomalainen juhannus. Siinä voisi olla kaksi sarjaa: matkailija saisi kokeilla, kuinka pitkälle aamuyöhön hän pysyy mukana suomalaisessa juhannuksenvietossa perinteisen kaavan mukaan sekä hukkuuko ennen kuin sammuu. Tosi kovat hemmot voisivat kokeilla samaa kovennettuna: kuinka pitkälle he pysyvät mukana suomalaisessa juhannuksenvietossa selvin päin.

